

Fer la cua, ¿quina?

Després de quaranta dies, la tònica general ja no és l'aigua, són les cues. Un plantejament administratiu dispers multiplica la dedicació temporal dels afectats i emmascara la transparència informativa necessària. Així augmenten les pèrdues.

Rafael Castelló

Ja hem passat la quarentena. Ja fa quaranta dies que ens inundarem. Qualsevol viatger que tinguera el seu pas per les zones afectades, a penes podia notar la catàstrofe. Potser alguna acumulació de fang en llocs insòlits o les ratlles de nivell, marcades en les façanes, li'n donarien una pista. Aquest viatger, encuriós, podria aturar-se per esbrinar i saber-ne més. Descobriria que l'aparença superficial amaga la profunditat de la situació.

La gent està molt afaenada. Cal fer cua per açò. Cal fer cua per allò. Cal controlar tot el que falta... Després d'aquests quaranta dies, els pobles són més o menys nets. La vida sembla

temps complet, a la resolució d'instàncies referides a la riuada.

Totes les atencions als problemes se centralitzen al voltant de l'obtenció de la *cartilla de damnificat*, que, d'aquesta manera, es converteix en el carnet d'identitat dels *beneficiaris* dels avantatges aprovats pels governs, central i valencià. La llista és llarga. Ajudes per desperfectes en atuellis i habitatges familiars, ajudes per pèrdua de vida, dies inhàbils, subvencions a corporacions

Cues per als damnificats, un llarg camí on és ben fàcil perdre's.

transcòrrer amb tota normalitat. No obstant això, hi ha, per sota, cert caos en el funcionament ciutadà. Després d'aquests quaranta dies, s'han emès nombrosos textos legislatius i reglamentaris per afrontar la situació excepcional. S'instrumenten tot tipus d'ajudes i consideracions especials a tenir en compte en funció de la catàstrofe. La capacitat de reacció, la velocitat, ha estat exemplar. També els responsables tenen experiència. Tenen antecedents, dissortadament. Planant sobre tot hi ha, però, un cert caos administratiu.

Caos administratiu

Els problemes que es plantegen a nivell administratiu, després d'uns esde-

veniments com els de la primera setmana de novembre, són d'una diversitat dispersadora. Però, al cap i a la fi, no són més que problemes que arrelen en la pluralitat de situacions estranyes que els afectats tenen, sense voler-les. Atuellis, mobles, cases... perduts o fets malbé, dies de faena perduts, dies de faena que es perdran, automòbils, infraestructures, inversions, terminis a complir sense possibilitats de fer-ho... I tantes coses més per atendre.

Els ajuntaments, sobretot els de pobles molt afectats, han hagut d'abandonar les seues tasques quotidianes. Tramitacions d'expedients, llicències d'obres... hauran d'esperar. Els funcionaris municipals estan dedicats, a

locals, mesures de caràcter laboral i fiscal, ajudes a l'agricultura i la ramaderia, pagaments d'assegurances, ajudes per desperfectes en vehicles, préstecs de l'Institut de Crèdit Oficial i moratòries.

De qualsevol manera, hi ha hagut oblit, en el tractament detallat. Així, per exemple, s'han deixat de donar ajudes a les petites empreses, industrials i comercials, tot i que sembla que la Generalitat està reconsiderant el tema, a instància d'alguns ajuntaments. En l'apartat agrícola, les autoritats de Madrid han demostrat conèixer poc la realitat socio-econòmica del camp valencià, i les ajudes més interessants van adreçades als ocupadors de mà d'obra (exempció de les quotes de la Segure-

tat Social de treballadors per compte aliè, però no dels de compte propi). Potser no saben que, a les zones afectades, la majoria de treballadors del camp són jornaleros i autònoms, alhora...

Desenes i desenes de sol·licituds, centenars i centenars, milers i milers... Una variada oferta d'impressos. Per a cada concepte, un imprès distint. ¿No hauria estat possible un imprès generalitzat que contemplara totes les possibilitats d'ajuda? És la pregunta que

per presentar els esmentats impresos. Evidentment, cada cua en un lloc. Distints organismes han considerat obrir, provisionalment, sucursals en alguns dels pobles afectats, com ara l'INEM, Banco Hipotecario de Espana...

La gent està desorientada. Cua després de cua, finestreta després de finestreta... No saben a qui dirigir-se. Per això, ho fan amb el primer que troben amb alguna vinculació a l'administració, ja siga el germà, el cunyat o el pare d'alguna auxiliar d'administratiu de l'ajuntament, ja siga el mateix alcalde. «I per a arreglar-me els papers del cotxe, ¿on he d'anar?». «A l'ajuntament», li contesten. «I per a cobrar l'atur o poder treballar després, ¿què he de fer, on he d'anar?». «A l'Oficina de l'INEM». «¿I si vull un préstec per arreglar-me la casa?». «A la sucursal del Banc Hipotecari». «¿I per a recuperar el que he perdut al camp?». Un camí amb moltes parades i direccions distintes. Qui haja de recórrer-lo, pot perdre's fàcilment.

Però, les conseqüències d'aquest camí multidireccional són, també, múltiples. Un refrany castellà diu: «A río revuelto, ganancia de pescadores». I funciona. En situacions caòtiques, com aquesta, sempre hi ha lloc per a la picaresca. Una minoria, de vegades la menys afectada, intenta aprofitar la desorientació general per obtenir més beneficis dels que els corresponen. Dels que els corresponen, d'acord amb allò que reben els altres afectats.

Totes aquestes qüestions multipliquen la dedicació necessària per part dels funcionaris municipals. Dedicació de matí i vesprada, hores extraordinàries... Funcionaris municipals que també són afectats, directament per la riuada o indirectament per la tasca posterior. Igual que qualsevol altre ciutadà que ha de fer valer els seus drets, també es pregunten si cobraran el treball d'aquesta major dedicació.

No tot funciona com superficialment sembla. Un plantejament administratiu disgregador complica. En una anàlisi econòmica són molts errors els comesos. En un plantejament tan plural d'organismes tramitadors, la circulació de la informació es complica, tot enfosquant la transparència que ha de primar aquests processos; encara que, per als ministeris, resulte més fàcil. Processos complicats exigeixen més dedicació temporal de tots, la qual cosa significa que resulten més cars al cos social, i fonamentalment, als habitants i ajuntaments afectats. Sens dubte, el viatger que havia arribat a la zona, quan se'n vaja, haurà après com no s'han de fer algunes coses. □

repeteixen els afectats. Hauria estat més fàcil de controlar i de tramitar per l'interessat.

Caos ciutadà

Però, arribats en aquest punt, l'administració ho té ben clar. «Si s'ha d'importunar algú, que siga l'administrat; nosaltres prou faena tenim». Efectivament, els administrats han d'omplir un imprès per obtenir la *cartilla de damnificat*, un altre per a rebre les ajudes per pèrdua del cotxe, del material domèstic, per rebre ajudes agrícoles o ramaderes, dístints impresos per a comptar amb les mesures fiscals i laborals, per rebre els préstecs barats... I, després, encara han de fer cua

VIATGES & AVENTURES

PROGRAMES CAP D'ANY AUTOCAR

PARÍS, del 27/12 al 3/1
Resid.: 20.900 - Hotel: 26.500

PARÍS, de l'1 al 6 de gener
Resid.: 16.700 - Hotel: 19.500

AMSTERDAM: 27/12 al 3/1 - Hotel:
25.500

AMSTERDAM: 1/1 al 6/1 - Hotel: 21.800

FLORENCIA: 27/12 al 6/1 - Hotel:
28.500

FLORENCIA: 1 al 6 de gener - Hotel:
22.500

BERLÍN: 27/12 al 6/1 - Hotel: 36.500

MARROC: 25/12 al 6/1
Càmping: 21.500 - Hotel 28.500

VIATGES AVENTURA

NORD D'ALGÈRIA. Ruta dels Oasis:
106.500

MARROC. Aventura marroquina: 53.000

MARROC. Aventura marroquina i costes:
55.000

Estades a **MARRÀQUEIX** (Avió): 75.000

KÈNIA: 78.500 (només avió)
Ruta del Turkana: 118.000
Ruta dels Grans Parcs: 122.000
Ruta de Hemingway: 156.000

ZAIRE: 226.500

TURQUIA CAPADÒCIA I LA COSTA:
96.000

Tenim la millor neu de València
CAP D'ANY ESQUIANT A ANDORRA
27/12 al 2/1: 21.750 sense bus
2 al 6 gener - 15.500 sense bus

CARNAVALS DE VENÈCIA '88
Hotel de tres estrelles: 19.985
Hotel de quatre estrelles: 22.395
Excel·lent qualitat i situació hotels

PER A MÉS INFORMACIÓ RESERVES
VIATGES AITANA - AITANA JOVE
CARRER DE GARRIGUES, 15
46001 VALÈNCIA - TELÈFON 351 85 51